

บทที่ ๒

การเขียนโครงการวิจัย

หัวข้อโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่นักศึกษาต้องจัดทำและเสนอให้วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรฯ อนุมัตินั้น ให้จัดทำ ๒ ส่วน ได้แก่ โครงการวิจัย และโครงเรื่อง มีรายละเอียดดังนี้

๑. โครงการวิจัย จะเป็นหัวข้อสำคัญในการเขียนงานวิจัย ประกอบด้วย

- ๑.๑ ชื่อเรื่อง (Research Topic)
- ๑.๒ ลักษณะวิชา (Field)
- ๑.๓ ผู้วิจัย (Researcher)
- ๑.๔ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Background and Significance of Problem)
- ๑.๕ วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives of Research)
- ๑.๖ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (Literatures Review)
- ๑.๗ ขอบเขตของการวิจัย (Scope of Research)
- ๑.๘ กรอบแนวคิดของการวิจัย (Conceptual Framework)
- ๑.๙ วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)
- ๑.๑๐ ข้อจำกัดของการวิจัย (Limitations and/or Delimitation) [ถ้ามี]
- ๑.๑๑ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย (Research Results for Utilizations)
- ๑.๑๒ คำจำกัดความ (Definitions) [ถ้ามี]

๒. โครงเรื่อง

จะเป็นหัวข้อสำคัญในแต่ละบทของงานวิจัย โดยมีรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของนักศึกษา

คำแนะนำการเขียนโครงการวิจัย

ในหัวข้อโครงการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีคำแนะนำการเขียนดังนี้

๑. ชื่อเรื่อง (Research Topic)

ชื่อเรื่อง หรือหัวข้อวิจัย เป็นสิ่งทำทนายอันดับแรกของการเขียนเอกสารวิจัย การกำหนดชื่อเรื่อง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงสาระสำคัญของการวิจัยให้ชัดเจน และกระชับที่สุดเท่าที่จะทำได้

๑.๑ แนวทางก่อนที่จะกำหนดชื่อเรื่อง

๑.๑.๑ ให้เริ่มจากเรื่องที่มีความสนใจ หรือจากประสบการณ์การทำงานของนักศึกษาเอง

๑.๑.๒ ค้นคว้าเรื่องที่สนใจนั้นเพิ่มเติม ด้วยการตรวจสอบเอกสาร (การทบทวนวรรณกรรม) เพื่อจะได้ทราบว่า มีผู้ใดได้ศึกษาในเรื่องดังกล่าวไว้บ้างแล้ว และยังมีประเด็นอะไรที่ควรศึกษาเพิ่มเติมให้สมบูรณ์มากขึ้น

๑.๑.๓ นอกจากนี้ อาจมาจากข้อคิด ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ หรือจากเรื่องที่ยังมีประเด็นถกเถียง มีข้อโต้แย้งที่ยังไม่ได้ทำการตรวจสอบด้วยงานวิจัย

๑.๒ การกำหนดชื่อเรื่อง

๑.๒.๑ ควรมีความยาวไม่เกิน ๑ บรรทัดพิมพ์ หรือประมาณ ๑๐ ถึง ๑๒ คำ

๑.๒.๒ ต้องไม่กว้างเกินไป เพราะจะทำให้การวิจัยออกมาคลุมเครือ ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

๑.๒.๓ ควรมีขอบเขตที่แน่นอน อยู่ในวิสัยที่ทำได้

๑.๒.๔ ชื่อเรื่องควรมีความสอดคล้อง และเกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะทำ

๑.๒.๕ มีความชัดเจนและชี้เฉพาะในปัญหาที่จะศึกษา

๑.๒.๖ ไม่ควร ใช้คำว่า “การวิจัย” “การศึกษา” หรือ “การวิเคราะห์”

นำหน้าชื่อเรื่องโดยไม่จำเป็น

สั้นรัดกุม

๑.๒.๗ ควรขึ้นต้นชื่อเรื่องด้วยคำที่สำคัญของปัญหาซึ่งเป็นภาษาง่าย ๆ

๑.๒.๘ นอกจากนี้ ต้องไม่เลือกชื่อเรื่องที่ต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ที่มีการปกปิด หรือเป็นความลับจนไม่สามารถเก็บข้อมูลได้

๑.๒.๙ ชื่อเรื่องมักกล่าวในรูปวลี (ไม่เป็นรูปประโยคที่สมบูรณ์และต้องไม่เป็นประโยคคำถาม)

๑.๒.๑๐ ไม่ควรใช้คำ หรือประโยคที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หรือคำที่ยังไม่เคยมีการบัญญัติใช้มาก่อน หากจำเป็นต้องใช้อาจเขียนภาษาอังกฤษกำกับไว้ด้วย

๑.๒.๑๑ ชื่อเรื่องควรคำนึงถึงมิติต่าง ๆ ของการวิจัย ได้แก่ พื้นฐานทางทฤษฎี ลักษณะของการเก็บข้อมูล ประชากรเป้าหมายหรือสถานที่ทำการศึกษาวิจัย การกำหนดประเด็นสาระสำคัญของการวิจัย และประโยชน์ต่อการทำงาน

๒. ลักษณะวิชา (Field)

ให้นักศึกษาพิจารณาว่างานวิจัยของท่านควรจัดอยู่ในลักษณะวิชาใดใน ๖ ลักษณะวิชา ดังนี้ ยุทธศาสตร์ (Strategy) การเมือง (Politics) การทหาร (Military) การเศรษฐกิจ (Economics) สังคมจิตวิทยา (Social-Psychology) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

การวิจัยบางเรื่องอาจจัดอยู่ได้ตั้งแต่ ๒ ลักษณะวิชาขึ้นไป วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรฯ โดยกองเอกสารวิจัย ฯ และกองวิชาการจะร่วมกันพิจารณา เพื่อกำหนดให้อยู่ในลักษณะวิชาที่มีเนื้อหา หรือมีจุดเน้นด้านนั้นมากที่สุด โดยแยกตามชื่อเรื่อง และรายละเอียดของโครงการวิจัย ซึ่งมีแนวทางการแบ่งลักษณะวิชา ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ (Strategy)

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ความมั่นคงในภูมิภาค ผลประโยชน์ของชาติ
 การก่อการร้ายข้ามชาติ อาชญากรรมข้ามชาติ การร่วมรักษาสันติภาพ
 การก่อการร้ายในประเทศ ปัญหาชายแดน เขตทับซ้อน เขตไหล่ทวีป
 เขตเศรษฐกิจจำเพาะ ปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดนการข่าวระดับชาติ
 ชนกลุ่มน้อยแรงงานต่างด้าวคนต่างด้าว ผู้อพยพผู้หนี/หลบภัย กลุ่มต่อต้าน
 เพื่อนบ้าน

การมีส่วนร่วมของประชาชน การประชาพิจารณ์ การเข้าชื่อของประชาชน
 สิทธิมนุษยชน การประท้วง การชุมนุม

ศาสตร์พระราชา โครงการพระราชดำริ โครงการพระราชทาน เศรษฐกิจพอเพียง
 พระราชกรณียกิจ การถวายความปลอดภัย

ภัยคุกคาม ภัยคุกคามรูปแบบใหม่

๒.๒ การเมือง (Politics)

การบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น การปฏิรูประบบราชการ
 การกระจายอำนาจ การตรวจราชการ การตรวจเงินแผ่นดิน การบริหารราชการที่ดี (Good Governance)
 การบริหารงานบุคคล การบริหารแบบใหม่

งานนิติบัญญัติ พรรคการเมือง การเลือกตั้ง

งานตุลาการ

อุดมการณ์ทางการเมือง การปกครอง ความเป็นชาตินิยม

องค์การอิสระ องค์การระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การทูต

๒.๓ การเศรษฐกิจ (Economics)

การเงิน การคลัง การตลาด การค้า การลงทุน หลักทรัพย์ งบประมาณ
 การเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การบริการ การประมง ปศุสัตว์ ภัยพิบัติ
 การท่องเที่ยว

โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง คมนาคม ชลประทาน ก่อสร้าง

รัฐวิสาหกิจ วิสาหกิจชุมชน โครงการของรัฐด้านเศรษฐกิจ เช่น กองทุนหมู่บ้าน

OTOP การพัฒนาเกษตรกรรม

การส่งออก - นำเข้า ศุลกากร ภาษี การประกันชีวิต ประกันภัย

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ทรัพย์สินทางปัญญา ระบบสิทธิประโยชน์ การให้
 สัมปทานการแปรสัญญาการคุ้มครองผู้บริโภค

๒.๔ สังคมจิตวิทยา (Social-Psychology)

การศึกษา ศาสนา จริยธรรม จรรยาบรรณ ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑสถาน พิพิธภัณฑ์
 ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม โบราณคดี

ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ แรงจูงใจ ขวัญ กำลังใจ ผู้นำภาวะผู้นำ ความพึงพอใจ

ปัญหาสตรีเยาวชนเด็กคนพิการการค้ามนุษย์ ปัญหาแรงงานไทย ประชากร
 ทรัพยากรมนุษย์ การประชาสัมพันธ์

การแพทย์ สาธารณสุข สุขภาพอนามัย สุขาภิบาล
 การพัฒนาชนบท เมือง ชุมชนแออัด ความยากจน การวางผังเมือง ที่ดิน
 ที่อยู่อาศัย การสร้างชุมชนเข้มแข็ง ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 สื่อ สื่อมวลชน การประชาสัมพันธ์ การสร้างภาพลักษณ์
 อุบัติภัย สาธารณภัย อุบัติเหตุ อุทกภัย วัตภัย
 ยาเสพติด อาชญากรรม การสืบสวน สอบสวน การบังคับใช้กฎหมายการทุจริต
 การฟอกเงิน การพนัน การจัดระเบียบสังคม

๒.๕ การทหาร (Military)

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของหน่วยทหารทั้งหมด
 การพัฒนา หลักนิยม ระบบการบริหาร ระบบอาวุธ ระบบการฝึกศึกษา
 การกำลังสำรอง การส่งกำลังบำรุง การข่าว และอื่น ๆ ที่เป็นภารกิจของหน่วยทหาร
 การประยุกต์ใช้ทรัพยากรทางการทหาร เพื่อการพัฒนาประเทศ และการพาณิชย์
 ความร่วมมือกับหน่วยทหารต่างประเทศ เพื่อความมั่นคงในภูมิภาค
 การวิจัย และพัฒนากองทัพ เพื่อการพึ่งตนเอง และความเป็นสากล

๒.๖ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (Science and Technology)

วิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ
 เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เช่น ด้านอาหาร การเกษตร ชีวภาพ อวกาศ
 ภูมิสารสนเทศเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์
 พลังงานสิ่งแวดล้อม นิเวศวิทยา สัตว์ป่า พันธุ์พืชทรัพยากรธรรมชาติมาตริวิทยา

๓. ผู้วิจัย (Researcher)

ให้ใส่ชื่อนักศึกษา และชื่อหลักสูตรที่ศึกษา โดยพิมพ์คำย่อของหลักสูตร พร้อมระบุ
 รุ่นที่เข้ารับการศึกษาด้วย

๔. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Background and Significance of Problem)

เป็นส่วนประกอบแรกของเอกสารวิจัย (ควรมีความยาวของเนื้อหาในส่วนนี้ประมาณ
 ๒ - ๓ หน้า) สภาพปัญหาที่เลือกมาศึกษา ต้องอ้างอิงหลักฐานจากทฤษฎีหรืองานวิจัยอื่น
 เพื่อสร้างความหนักแน่นให้แก่เหตุผลที่จะต้องศึกษาเรื่องนี้

ความสำคัญของปัญหา พิจารณาได้จาก

๑. จำนวนบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือถูกระทบกระทบจากปัญหาหรือเรื่องที่จะทำการวิจัย
๒. ความถี่และความกว้างของการเกิดขึ้นของเหตุการณ์
๓. ความเป็นไปได้
๔. ความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์
๕. ความสนใจของผู้วิจัย
๖. ความสามารถที่จะทำการวิจัยให้ลุล่วง (หมายถึงข้อมูลที่มี/แนวคิดที่มี)

ขั้นตอนในการเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ควรมีลำดับ ดังนี้

๑. กล่าวนำเข้าสู่ปัญหาอย่างมีลำดับขั้นตอน ชัดเจน รัดกุมโดยมีการทบทวนวรรณกรรมพอสังเขป โดยเขียนอธิบายในภาพรวมของปัญหา (Macro) ลงไปสู่ประเด็นปัญหาที่เจาะจงจะศึกษาวิจัยที่แคบลง (Micro)

๒. ระบุว่าปัญหาคืออะไร มีข้อมูล หลักฐานที่ยืนยันว่าเป็นความจริง

๓. กล่าวถึงความรุนแรงของปัญหามีมากน้อยเพียงใด ส่งผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างไรบ้าง และมีแนวโน้มที่จะรุนแรงต่อไปในอนาคตอย่างไร

๔. ระบุความจำเป็นที่จะต้องมีการวิจัย

๕. ผลที่ได้จากการวิจัยจะช่วยแก้ปัญหาอย่างไร

๕. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives of Research)

เป็นการระบุกิจกรรมหรืองานที่ผู้วิจัยต้องทำในอันที่จะได้มาซึ่งคำตอบในการวิจัย เป็นการแยกแยะแจกแจงรายละเอียดของหัวเรื่องที่จะศึกษาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ (ประมาณ ๒-๓ ข้อ) ในการกำหนดประเด็นหรือวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา มีหลักดังนี้คือ

๕.๑ ควรมีความชัดเจน ความไม่ซ้ำซ้อน และความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นเรียบเรียงจากวัตถุประสงค์หลักไปสู่วัตถุประสงค์ย่อย

๕.๒ ควรเป็นข้อความบอกเล่า

๕.๓ ควรเป็นข้อความสั้นๆ มักขึ้นต้นด้วยวลีดังต่อไปนี้

เพื่อหา..... เพื่อศึกษา..... เพื่อสำรวจ.....เพื่อวิเคราะห์.....เพื่อประเมิน.....

เพื่อเปรียบเทียบ.....

๕.๔ วัตถุประสงค์แต่ละข้อควรมีนัยสำคัญเพียงอย่างเดียว หากมีวัตถุประสงค์มากกว่า ๑ ข้อ ควรแยกเป็นรายชื่อให้ชัดเจน

๕.๕ ตรง สอดคล้องกับปัญหาที่ต้องการทำวิจัยไม่ควรเพิ่มเติมประเด็นอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาเข้ามา

๕.๖ ควรเรียงลำดับความเชื่อมโยงก่อนหลังในกรณีที่มีหลายประเด็น

๖. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (Literatures Review)

นักศึกษาคควรทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้นก่อนว่าจะนำทฤษฎีแนวความคิดอะไรมาใช้ในการวิจัยอย่างพอสังเขป เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่จะทำ

๗. ขอบเขตของการวิจัย (Scope of Research)

ขอบเขตการวิจัย เป็นการกำหนดขอบเขตในด้านต่าง ๆ ของการวิจัยให้แคบลงเพื่อไม่ให้งานวิจัยมีขอบเขตการศึกษากว้างขวางจนเกินไป ซึ่งหมายถึงสาระหรือวัตถุประสงค์หรือประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษารวมทั้งประเภทและลักษณะของประชากรที่เป็นเป้าหมายของการศึกษา

๘. กรอบแนวคิดของการวิจัย (Conceptual Framework)

กรอบแนวคิดของการวิจัยหมายถึงความคิดของผู้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการเลือกตัวแปรมาศึกษา ผู้วิจัยควรเลือกตัวแปรที่ผู้วิจัยสามารถนำข้อค้นพบที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนั้นมาเป็นประโยชน์เชิงปฏิบัติได้ ตัวแปรแต่ละตัวที่จะเลือกเข้ามาศึกษาจะต้องมีพื้นฐานทางทฤษฎีความมีเหตุผลว่ามีความสัมพันธ์ หรือเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษา กรอบแนวคิดในการวิจัย

สามารถนำเสนอได้โดยการพรรณนาความและ / หรือแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในกรอบแนวคิดของผู้วิจัย

๙. วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

ให้ระบุรายละเอียดต่าง ๆ ของการดำเนินการวิจัย แต่อย่างไรก็ตาม บางเรื่องอาจจะไม่ต้องระบุครบทุกหัวข้อก็ได้ ขึ้นอยู่กับวิธีการวิจัยที่ใช้ ดังนี้

๙.๑ วิธีการวิจัย ใช้วิธีการวิจัยประเภท หรือแบบใดด้วยเหตุผลอย่างไร

๙.๒ แหล่งข้อมูล ที่สัมภาษณ์ และ/หรือการวิเคราะห์เอกสารเป็นหลัก ให้ระบุว่า ได้ข้อมูลเรื่องอะไร จากที่ไหนบ้าง

๙.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการระบุว่าในการจัดทำเอกสารวิจัย มีการใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลอะไรบ้าง เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ฯลฯ ลักษณะของเครื่องมือเป็นอย่างไร ให้คะแนนอย่างไร และมีวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืออย่างไร

๙.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการอธิบายว่าผู้วิจัยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างไร

๙.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการอธิบายถึงการนำข้อมูลที่ทำการเก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ โดยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร

๑๐. ข้อจำกัดของการวิจัย (Limitations and/or Delimitation)

ข้อจำกัดของการวิจัย หมายถึง ข้อจำกัดของการวิจัยที่เกิดขึ้นจากรูปแบบการวิจัย (Research Design) ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นเอง ปกติจะเป็นข้อจำกัดเกี่ยวกับกลุ่มประชากร ที่ทำการศึกษาที่จะมีผลทำให้การนำผลการวิจัยนี้ไม่สามารถนำไปใช้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยอาจกำหนดที่จะศึกษากลุ่มประชากรเฉพาะที่เกี่ยวข้องของเรื่องที่ทำวิจัย หรือการกำหนดให้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ทำให้เกิดข้อจำกัดต่อกลุ่มประชากร ซึ่งผลที่ได้จึงเป็นความคิดเห็นของเฉพาะกลุ่มที่ศึกษา ไม่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วไป

กล่าวโดยสรุป การเขียนข้อจำกัดของการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้ระมัดระวังในการนำผลของการวิจัยไปใช้

๑๑. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย (Research Results for Utilizations)

การเขียนประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ต้องไม่เขียนกว้างเกินไป แต่ต้องระบุอย่างเจาะจงลงไปว่า เป็นประโยชน์ต่อใคร หรือหน่วยงานใด ในแง่มุม หรือด้านใด งานวิจัยมีคุณค่าหรือผลดีที่ได้รับจากการนำผลวิจัยไปใช้เป็นอย่างใด ซึ่งอาจเป็นทางทฤษฎี แนวทางในการดำเนินงาน กิจกรรม นโยบาย การวางแผน โดยเขียนลำดับเป็นข้อ ๆ

ในหัวข้อนี้ เมื่ออยู่ในบทที่ ๑ จะเปลี่ยนหัวข้อเป็น “ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย” แทน

๑๒. คำจำกัดความ (Definitions)

เป็นหัวข้อที่กล่าวถึงความหมายของคำ หรือข้อความที่ผู้วิจัยต้องการทำความเข้าใจกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกับผู้วิจัย คำหรือข้อความที่ควรนำมาให้ความหมายไว้ในหัวข้อนี้ ควรเป็นคำศัพท์ทางวิชาการ (Technical Terms) ที่รู้จักเฉพาะสาขาวิชา คำศัพท์ที่มีหลายความหมาย คำศัพท์ที่มีความหมายไม่แน่นอน และคำหรือข้อความที่เป็นวลียาว ๆ แต่ตัดคำขยายต่าง ๆ ออก มุ่งให้การเขียนรายงานสั้น กระชับรัด

หนังสือนำเสนอโครงการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการวปอ.สปท.

ที่ กท ๐๓๑๗.๒/

วันที่

เรื่อง เสนอโครงการวิจัย

เรียน ผอ.วปอ.สปท.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการวิจัย เรื่อง

๒. โครงการวิจัย

กระผม/ดิฉันตำแหน่ง.....

..... ขอเสนอโครงการวิจัยในลักษณะวิชา

.....ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สาเหตุที่กระผม/ดิฉัน สนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องดังกล่าว เพราะ

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา

(ลงชื่อ)

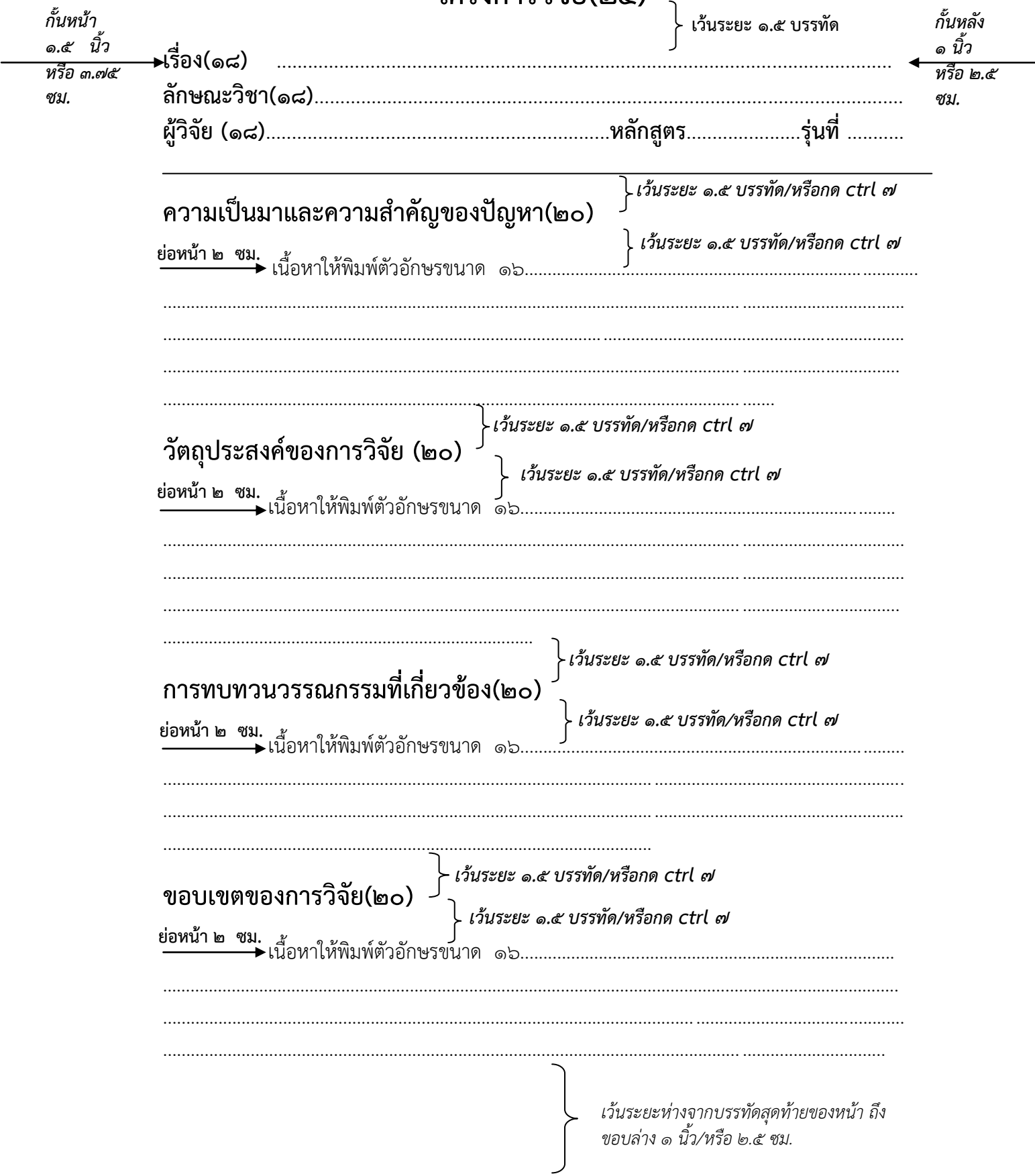
(.....)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่เลขประจำตัว

รูปแบบการจัดพิมพ์โครงการวิจัย

โครงการวิจัย(๒๔)

เว้นระยะจากขอบบนถึงเลขหน้า ๑ นิ้ว

๒๔

เว้นระยะจากเลขหน้าถึงบรรทัดแรกของเนื้อหา ๑/๒ นิ้ว

กรอบแนวคิดของการวิจัย (๒๐)

ย่อหน้า ๒ ซม.

→ เนื้อหาให้พิมพ์ตัวอักษรขนาด ๑๖.....

เว้นระยะ ๑.๕ บรรทัด/หรือกด ctrl ๗

วิธีดำเนินการวิจัย(๒๐)

ย่อหน้า ๒ ซม.

→ เนื้อหาให้พิมพ์ตัวอักษรขนาด ๑๖.....

เว้นระยะ ๑.๕ บรรทัด

ข้อจำกัดของการวิจัย(ถ้ามี) (๒๐)

ย่อหน้า ๒ ซม.

→ เนื้อหาให้พิมพ์ตัวอักษรขนาด ๑๖.....

เว้นระยะ ๑.๕ บรรทัด/หรือกด ctrl ๗

เว้นระยะ ๑.๕ บรรทัด/หรือกด ctrl ๗

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย(๒๐)

ย่อหน้า ๒ ซม.

→ เนื้อหาให้พิมพ์ตัวอักษรขนาด ๑๖.....

เว้นระยะ ๑.๕ บรรทัด/หรือกด ctrl ๗

เว้นระยะ ๑.๕ บรรทัด/หรือกด ctrl ๗

(ดูแนวทางการเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับใน หน้า ๒๑)

คำจำกัดความ (ถ้ามี) (๒๐)

คำจำกัดความ

หมายถึง (๑๖)

คำจำกัดความ

หมายถึง (๑๖)

เว้นระยะ ๑.๕ บรรทัด/หรือกด ctrl ๗

เว้นระยะ ๑.๕ บรรทัด/หรือกด ctrl ๗

- หมายเหตุ** ๑. ชื่อลักษณะวิชาที่ทำการศึกษาวิจัย ใน วปอ. ประกอบด้วย ลักษณะวิชา ยุทธศาสตร์ การเมือง การเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๒. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ขนาดตัวพิมพ์ และให้ใช้ตัวพิมพ์ Angsana New หรือ TH SarabunPSK

รูปแบบการจัดพิมพ์โครงเรื่อง

โครงเรื่อง (๒๔)

บทที่ ๑ บทนำ(๑๘)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย (ด้านเนื้อหา, ด้านประชากร,ด้านพื้นที่ศึกษา)

วิธีดำเนินการวิจัย (ข้อมูลปฐมภูมิ, ข้อมูลทุติยภูมิ)

ข้อจำกัดของการวิจัย (ถ้ามี)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

คำจำกัดความ (ถ้ามี)

}

ตัวอักษร AngsanaNew หรือ
TH SarabunPSK
ขนาดตัวอักษร ๑๖

บทที่ ๒ การทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (๑๘)

(หัวข้อสำคัญ) (๑๖)

(หัวข้อสำคัญ) (๑๖)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

สรุป

บทที่ ๓ ตั้งชื่อบทตามความเหมาะสม (ข้อมูลของเรื่องที่ทำการวิจัย) (๑๘)

(หัวข้อสำคัญ) (๑๖)

(หัวข้อสำคัญ) (๑๖)

สรุป

บทที่ ๔ ตั้งชื่อบทตามความเหมาะสม (การวิเคราะห์ข้อมูล) (๑๘)

(หัวข้อสำคัญ) (๑๖)

(หัวข้อสำคัญ) (๑๖)

สรุป

บทที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ(๑๘)

สรุป(๑๖)

ข้อเสนอแนะ(๑๖)

บรรณานุกรม (๑๘)

ภาคผนวก (๑๘)

ชื่อผนวก (ใส่ชื่อผนวก) (๑๖)

ประวัติย่อผู้วิจัย (๑๘)

หมายเหตุ ๑. โครงเรื่องมีลักษณะคล้ายการเขียนสารบัญ คือใส่เฉพาะหัวข้อสำคัญ ซึ่งหัวข้อที่เสนอสามารถปรับได้
๒. ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึงขนาดตัวพิมพ์ และให้ใช้ตัวพิมพ์AngsanaNew หรือ TH SarabunPSK
๓. กรณีมีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ ในบทที่ ๓ อาจจะต้องตั้งชื่อบทตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ และ ๒ รวมกัน
และใช้วัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ ไปตั้งเป็นชื่อบทที่ ๔

ตัวอย่างการเขียนโครงการวิจัยและโครงเรื่อง

โครงการวิจัย

เรื่อง การปฏิรูปยุทธศาสตร์ทางเรือ
ลักษณะวิชา ยุทธศาสตร์
ผู้วิจัย พลเรือตรี คำรณ พิสนเทศยุทธการ **หลักสูตร** วปอ. รุ่นที่ ๕๘

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กองทัพเรือ (ทร.) เป็นหน่วยงานด้านความมั่นคงทางทะเลที่มีบทบาทหลัก ๓ ด้านด้วยกัน คือ การปฏิบัติการทางทหาร/การปฏิบัติการทางเรือ (Military/Naval Operations) การรักษากฎหมาย (Constabulary Operations) และการช่วยเหลือต่าง ๆ (Benign Operations) การปฏิบัติการกิจต่างๆ ตามบทบาทหลักทั้ง ๓ ด้านนั้น ดำเนินการภายใต้นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายและแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเลตามที่รัฐบาลกำหนด รวมทั้งนโยบายและยุทธศาสตร์ทหารตามที่กระทรวงกลาโหม (กท.) และกองบัญชาการกองทัพไทย (บก.ทท.) เป็นผู้กำหนด โดย ทร.ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือ (Naval Strategy) เพื่อรองรับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงต่างๆ ดังกล่าว

ยุทธศาสตร์ทางเรือ (Naval strategy) เป็นยุทธศาสตร์ระดับเหล่าทัพที่เน้นการคิดวางแผนเตรียมการและดำเนินการรบทางทะเลในอนาคต โดยใช้กำลังรบทางเรือ (Naval Power) เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ซึ่งมีกำหนดให้ครอบคลุม ๕ ปีหรือ ๑๐ ปีข้างหน้า มีลักษณะเหมือนกับหรือเทียบเท่ากับการกำหนดยุทธศาสตร์ทางบกของกองทัพบก (ทบ.) ที่ใช้กำลังทำการรบบนบก หรือยุทธศาสตร์ทางอากาศของกองทัพอากาศ (ทอ.) ยุทธศาสตร์ทางเรือนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดของยุทธศาสตร์ทะเล (Maritime strategy) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปกป้อง คุ่มครองแสวงประโยชน์ และอนุรักษ์การใช้ทะเล โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเป็นหลัก ยุทธศาสตร์ทางเรือเป็นแนวทางปฏิบัติในภาพรวมให้เกิดชัยชนะในการรบทางเรือ ใน ๒ ประเด็น คือ **๑. การใช้กำลัง** ซึ่งหมายรวมถึง การวางแผนและการปฏิบัติการรบทางเรือในสาขาต่างๆ ซึ่งปัจจุบันเน้นระดับต่างๆ ตั้งแต่การปฏิบัติการในยามปกติ ไปจนถึงการรบขนาดใหญ่ในระดับการทัพ (Campaigns) หรือที่เข้าใจง่ายๆ คือ การรบขนาดใหญ่ร่วมกับเหล่าทัพอื่น โดยที่ผู้บังคับบัญชาของกองทัพเรือ วางแผนการเคลื่อนย้ายกำลังและจัดกำลังรบทางเรือเข้าทำการรบให้ได้เปรียบและมีชัยชนะต่อข้าศึก และ **๒. การเตรียมกำลัง** เป็นการคิด วางแผน และจัดเตรียม/กำหนดกำลังรบ รวมทั้ง การจัดสรรงบประมาณให้มีจำนวนกำลังรบที่มีประสิทธิภาพและมีขีดความสามารถที่ทันสมัย มีความเพียงพอพร้อมรบตอบสนองต่อแนวคิดในการปฏิบัติการทางเรือในอนาคต (Future Naval Operational Concept : FNOC) ซึ่งเน้นให้ทราบว่า ทร. จะทำการรบด้วยยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี รวมทั้งใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีอย่างไรในอนาคต กำลังรบทางเรือที่ได้จึงจะสามารถรองรับการวางแผนต่อภัยคุกคาม (Threat-Based Planning) หรือการวางแผนให้มีขีดความสามารถ (Capability-Based Planning) ที่ต้องการในอนาคต

ยุทธศาสตร์ทางทะเล (Maritime Strategy) เป็นยุทธศาสตร์สาขาหนึ่งของยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจทางทะเล (Maritime Economy) และการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ได้แก่ การปกป้อง คุ่มครอง แสวงประโยชน์ และอนุรักษ์การใช้ทะเลดังกล่าวแล้ว การรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลนี้ จะใช้กำลังอำนาจทางทะเล (Maritime/Sea Power) ซึ่งมีทั้งกำลังรบทางเรือจาก ทร. และกำลังทางเรือจากหน่วยงานทางทะเลอื่น ๆ มาร่วมกันในการทำงาน ในหลาย ๆ ประเทศงานด้านความมั่นคงทางทะเลในยุทธศาสตร์ทะเล จะเป็นงานที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการทางทหารที่ไม่ใช่สงคราม (Military Operations Other Than War: MOOTW) แต่ในบางประเทศ เช่น สหรัฐฯ หน่วยงานความมั่นคงทางทะเล ได้แก่ ทร.สหรัฐฯ หน่วยงานฝึ่งสหรัฐฯ และนาวิกโยธิน จะใช้ยุทธศาสตร์ทะเลเพียงยุทธศาสตร์เดียว (ไม่มีการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือ) ในการกำหนดแนวทางในการรบ และการปฏิบัติการทางทหารที่ไม่ใช่สงคราม หรืองานในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (MOOTW) ไว้ด้วยกัน จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรืออีก อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์ทะเลของสหรัฐฯ ก็ต้องรองรับยุทธศาสตร์อื่น ๆ เช่น ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Strategy) ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศแห่งชาติ (National Defence Strategy) และ ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ (National Military Strategy) ด้วย ในกรณีของสหรัฐฯ นี้เนื่องจากยุทธศาสตร์ทางเรือและยุทธศาสตร์ทะเลเป็นยุทธศาสตร์เดียวกัน จึงไม่มีปัญหาเรื่องความไม่สอดคล้องของยุทธศาสตร์ทางเรือและยุทธศาสตร์ทะเล

สำหรับประเทศไทยนั้นเนื่องจากที่ผ่านมา เราไม่เคยมีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ มีแต่การจัดทำและนำเสนอของ นศ.วปอ.เท่านั้น และยังไม่เคยมีการจัดทำยุทธศาสตร์ทะเลมาก่อนเช่นกัน ทำให้ ทร. ต้องจัดทำยุทธศาสตร์ทางเรือขึ้นใช้เอง โดยอาศัยแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ของสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) เป็นตัวตั้งต้น โดยมองว่ายุทธศาสตร์ทางเรือกับยุทธศาสตร์ทะเลเป็นยุทธศาสตร์คนละระดับ การจัดทำยุทธศาสตร์ทางเรือเป็นงานที่ ทร. รับผิดชอบรองลงมาจากยุทธศาสตร์ทหาร ซึ่งจัดทำโดย บก.ทท. ทร. จึงต้องดำเนินการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือของตนเอง รองรับยุทธศาสตร์ทหาร และต่อมา สมช. ได้มีการจัดยุทธศาสตร์ทะเลขึ้นเป็นยุทธศาสตร์ระดับเดียวกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยเมื่อ ๒๑ ต.ค.๒๕๕๗ ได้เสนอคณะรัฐมนตรี (ครม.) เห็นชอบการกำหนดยุทธศาสตร์ทะเล ปี พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๔ แต่ให้เปลี่ยนชื่อเรียกเป็น “แผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล” เปรียบเสมือนประเทศไทยได้มียุทธศาสตร์ทะเลใช้อย่างเป็นทางการแล้ว แต่เนื่องจากการที่ยุทธศาสตร์ทางเรือและยุทธศาสตร์ทะเลทั้งสองฉบับได้ถูกจัดทำขึ้นมาใช้ต่างกรรมต่างวาระกัน จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่สอดคล้องรองรับระหว่างกันกับแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเลที่จัดทำขึ้นใหม่ อีกทั้งในกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ทางเรือเองก็ยังมีปัญหาเรื่องรูปแบบการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขด้านแนวคิดในการทำการรบในอนาคตและการเตรียมกำลังรบในอนาคต ที่ต้องคิดใหม่ให้รองรับทั้งกำลังรบที่ไปทำงานด้านการรบตามยุทธศาสตร์ทางเรือและด้านการปฏิบัติการที่ไม่ใช่สงครามตามยุทธศาสตร์ทะเลและตามบทบาทด้านการรักษากฎหมายและการช่วยเหลือต่าง ๆ ของ ทร. จึงทำให้ยุทธศาสตร์ทางเรือมีการกำหนดกำลังรบที่ขาดประสิทธิภาพ มีกำลังรบไม่ครอบคลุมการทำงานด้าน MOOTW

ดังนั้น จึงเป็นที่มาของงานวิจัยฉบับนี้ ที่มุ่งจะศึกษาค้นหาแนวทางหรือรูปแบบการกำหนด ยุทธศาสตร์ทางเรือใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถรองรับแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล หรือยุทธศาสตร์ทะเลของไทย ให้กองทัพเรือสามารถกำหนดกำลังรบที่เหมาะสมต่อการใช้งานในการรบ และสามารถสนับสนุนงานของแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ ค้ำครองและรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลที่มีมูลค่ามหาศาลปีละกว่า ๒๔ ล้านล้านบาทได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ การกำหนดยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล ได้แก่ ยุทธศาสตร์ทางเรือ และยุทธศาสตร์ทะเล ศึกษา ปัญหา อุปสรรค/ข้อขัดข้อง ความไม่สมบูรณ์สอดคล้อง ระหว่างยุทธศาสตร์ทั้งสอง รวมทั้งกับสภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคงทางทะเลในอนาคต

๒. เพื่อหาแนวทางในการปฏิรูปการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือ ให้สอดคล้องรองรับ กับการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมความมั่นคงทางทะเล และการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ตามแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเลของไทย ให้ได้มาซึ่งการกำหนดกำลังรบทางเรือที่เหมาะสม

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาหัวข้อเรื่อง การปฏิรูปยุทธศาสตร์ทางเรือ ได้มีการนำทฤษฎีและแนวคิด ที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

๑. ทฤษฎี หลักการ และแนวคิดในการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ทางเรือและยุทธศาสตร์ทะเล ทั้งของไทยและต่างประเทศ

๒. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy)

๓. แนวคิดทางยุทธการในการใช้กำลังรบทางเรือในอนาคตของประเทศต่าง ๆ

๔. เอกสาร บทความ เกี่ยวกับการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือของไทยและต่างประเทศ เช่น สหรัฐฯ เครือรัฐออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฯลฯ

๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา

๑.๑ การวิจัยนี้เน้นการศึกษาวิเคราะห์ กระบวนการและรูปแบบการกำหนด ยุทธศาสตร์ทางเรือและยุทธศาสตร์ทะเลเท่านั้น

๑.๒ การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวคิด/หลักการระดับยุทธศาสตร์ จะไม่ลงลึก ในรายละเอียดการปฏิบัติ หรือการดำเนินการระดับยุทธการและยุทธวิธี

๑.๓ การวิจัยจะเน้นเฉพาะหลักการหรือการกำหนดกำลังรบที่สามารถเปิดเผยได้ เท่านั้น

๒. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักวิชาการด้านยุทธศาสตร์ของกองทัพเรือ

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ดังนี้

๑. การรวบรวมข้อมูล

๑.๑ ข้อมูลทุติยภูมิ ดำเนินการโดยการศึกษาจากตำราและเอกสารต่างๆ

๑.๒ ข้อมูลปฐมภูมิ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก นักวิชาการด้านยุทธศาสตร์ของกองทัพเรือ

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Context Analysis) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และสังเคราะห์ข้อมูลทฤษฎี หลักการต่าง ๆ

๓. การนำเสนอข้อมูล

นำเสนอข้อมูลแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ นำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ จากการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

๑. ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค/ข้อขัดข้อง ความไม่สมบูรณ์ของการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือ และยุทธศาสตร์ทะเล กับสถานะแวดล้อมด้านความมั่นคงทางทะเล

๒. ทำให้ทราบแนวทางในการปฏิรูปการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือให้สอดคล้องรองรับกับแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล (ยุทธศาสตร์ทะเล) และแนวทางการกำหนดกำลังรบที่เหมาะสม

๓. ผลการวิจัยจะทำให้ ทร.และหน่วยงานด้านความมั่นคงทางทะเลของไทย มีแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือและแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล (ยุทธศาสตร์ทะเล) ที่มีสมบูรณ์และสมดุลทั้งการใช้กำลังในการรบ (War) และการใช้กำลังในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (Military/Naval Operations Other Than War : M/NOOTW)

คำจำกัดความ

ยุทธศาสตร์	หมายถึง	วิธีการ (WAYS) ที่จะนำ เครื่องมือ (MEANS) ที่มีอยู่อย่างจำกัด มาใช้อย่างดีที่สุดให้บรรลุจุดมุ่งหมาย (ENDS) ที่ตั้งไว้
ยุทธศาสตร์ชาติ	หมายถึง	ศิลป์และศาสตร์ในการพัฒนา และการใช้การเมือง การเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหารของชาติ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทั้งในยามปกติและยามสงคราม เพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของชาติ และอีกความหมายหนึ่งคือ ศิลป์และศาสตร์ในการพัฒนาและการใช้กำลังอำนาจของชาติ ทั้งในยามสงบและยามสงครามทำการสนับสนุนนโยบายของชาติ

ให้ได้ผลดีที่สุด เพื่อเพิ่มพูนโอกาสและความได้เปรียบที่ได้มา ซึ่งชัยชนะและลดโอกาสที่ประสบความพ่ายแพ้ให้น้อยลง

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ

หมายถึง

ศิลป์และศาสตร์ในการพัฒนา ประยุกต์ และประสานงานในการใช้กำลังอำนาจแห่งชาติ ได้แก่ การเมือง/การทูต การเศรษฐกิจ การทหาร สังคมจิตวิทยา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมและข้อมูลข่าวสาร ฯลฯ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ที่เกื้อกูลต่อความมั่นคงแห่งชาติ สามารถได้ว่า คือ ยุทธศาสตร์ชาติหรือมหายุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ

หมายถึง

ศิลป์และศาสตร์ในการใช้กำลังกองทัพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติ โดยการใช้กำลังหรือคุกคามด้วยกำลัง เป็นการใช้กำลังทหารในยามสงบและยามสงคราม

กำลังอำนาจทางทะเล หมายถึง

ความสามารถของรัฐในการนำทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับทะเลไปใช้ได้ อย่างเต็มที่ เพื่อประโยชน์ของรัฐโดยไม่มีรัฐใดสามารถขัดขวางได้ และขีดความสามารถในการป้องกันมิให้รัฐอื่นเข้ามาใช้ประโยชน์ ในทะเลนั้นได้ ซึ่งมีผลต่อการครองอากาศและอาณาบริเวณที่ติดต่อกับทะเล ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า กำลังอำนาจทางทะเลมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติการในทุกมิติ ได้แก่ บนผิวน้ำ ใต้น้ำ ในอากาศเหนือผิวน้ำ รวมทั้งพื้นดินที่ติดต่อกับทะเล

ยุทธศาสตร์ทะเล (Maritime Strategy)

หมายถึง

เป็นยุทธศาสตร์ระดับชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทะเล ซึ่งดำเนินการโดยใช้กำลังอำนาจของชาติทางทะเลที่เรียกว่า สมุทธานุภาพ (Sea Power) โดยกำลังทางเรือ หรือนาวิกานุภาพ ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในสมุทธานุภาพ ยุทธศาสตร์ทะเลยุคใหม่ จะเกี่ยวข้องกับบทบาทของหน่วยงานความมั่นคงทางทะเลทุกหน่วยงาน ในยุคโลกาภิวัตน์และภายใต้สภาวะความมั่นคงที่ไม่แน่นอน

ความมั่นคงทางทะเล (Maritime Security)

หมายถึง

ความอยู่รอดปลอดภัยของรัฐจากการรุกรานทางทะเล รวมทั้งการละเมิดอำนาจอธิปไตย (Sovereignty) และสิทธิอธิปไตย (Sovereign Rights) ทางทะเล ตลอดจน ความมีเสรีภาพและความปลอดภัยของประชาชนในกิจกรรมการแสวงประโยชน์จากทะเลด้านต่าง ๆ เพื่อความมั่นคงด้วยความยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ทางเรือ (Naval Strategy)

หมายถึง ยุทธศาสตร์ระดับเหล่าทัพที่เน้นการคิดวางแผนเตรียมการและดำเนินการรบทางทะเลในอนาคต โดยใช้กำลังรบทางเรือ (Naval Power) เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ซึ่งมักกำหนดห้วงเวลาให้ครอบคลุม ๕ ปีหรือ ๑๐ ปีข้างหน้า เป็นการวางแผนและการทำการรบในทะเล เกี่ยวข้องกับแนวคิดของยุทธศาสตร์ทะเลที่ต้องการเอาชนะการรบในทะเล ทั้งนี้ การวางแผนการทัพ การเคลื่อนย้ายการประกอบกำลังทางเรือโดยผู้บัญชาการรบพยายามรักษาความได้เปรียบในการรบ โดยเลือกยุทธภูมิที่เหมาะสม รวมทั้งทำการลงข้อ่าศึกยุทธศาสตร์ทางเรือ ยังรวมถึงการปฏิบัติตามแผนและการนำเรือกระบวนเรือหรือกองเรือในพื้นที่ทำการรบ

แนวคิดในการปฏิบัติการทางเรือในอนาคต (Future Naval Operational Concept : FNOC)

หมายถึง แนวทางหรือความต้องการใช้กำลังรบทางเรือในระยะยาวเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับกองทัพเรือในการพัฒนาการใช้กำลังรบในอนาคต ภายใต้สภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคงทางทะเลในอนาคต

การปฏิบัติการทางทหารที่ไม่ใช่สงคราม (Military Operations Other Than War : MOOTW)

หมายถึง การปฏิบัติการที่ใช้ขีดความสามารถทางทหารในการปฏิบัติการต่างๆ ที่ไม่ใช่การรบ การปฏิบัติการเหล่านี้สามารถใช้กับกำลังอำนาจของชาติด้านอื่นๆ โดยอาจปฏิบัติก่อน ระหว่าง หรือภายหลังจากสงคราม เรียกอีกอย่างว่า MOOTW ซึ่งเน้นการขจัด/ยุติสงคราม แก้ปัญหาความขัดแย้ง ส่งเสริมให้เกิดสันติภาพสนับสนุนช่วยเหลือพลเรือนในความขัดแย้งภายในประเทศ

โครงเรื่อง

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

คำจำกัดความ

บทที่ ๒

ทฤษฎีและแนวคิดในการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือและ

แผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล (ยุทธศาสตร์ทะเล)

กล่าวนำ

การจัดระดับของยุทธศาสตร์ต่าง ๆ (Levels of Strategy)

ทฤษฎีการกำหนดยุทธศาสตร์

ทฤษฎีการกำหนดยุทธศาสตร์ของ Liotta P.H. และ Richmond M. Lloyd

ทฤษฎีการกำหนดยุทธศาสตร์ของ USAF Air War College Model

ทฤษฎีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติของสหรัฐฯ

ทฤษฎีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

การกำหนดยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศ/ยุทธศาสตร์ทหาร

การกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือ (Naval Strategy) และยุทธศาสตร์ทะเล (Maritime Strategy)

หลักการพื้นฐานที่นำมาใช้ในการตรวจสอบยุทธศาสตร์

การกำหนดยุทธศาสตร์ทะเลและแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล

ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

หลักการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความร่วมมือ

การกำหนดยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงแห่งชาติของต่างประเทศ เช่น สหรัฐฯ

สหราชอาณาจักร เครือรัฐออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติของสหรัฐฯ ประจำปี ๒๐๑๕

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติของสหราชอาณาจักร (UK National Security Strategy)

ยุทธศาสตร์ทะเลของสหราชอาณาจักร (British Maritime Strategy)

ยุทธศาสตร์ทางเรือแบบวงแหวน (Ring-fenced Naval Strategy) ของประเทศนิวซีแลนด์

การกำหนดแนวคิดในการปฏิบัติการทางเรือในอนาคตที่ดี(Future Naval Operational Concepts)

องค์ประกอบในการจัดทำ Future Operating Concepts

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

สรุป

บทที่ ๓

**การกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือและแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล
(ยุทธศาสตร์ทะเล)**

กล่าวนำ

ธรรมชาติของการกำหนดยุทธศาสตร์

วิเคราะห์การกำหนดยุทธศาสตร์และกำลังรบของกองทัพเรือ

ยุทธศาสตร์ทางเรือและแนวคิดในการใช้กำลังทางเรือในอดีตและปัจจุบัน

หลักการกำหนดยุทธศาสตร์และกำลังรบทางเรือของกองทัพเรือ

แนวคิดทางยุทธการทางเรือในอนาคตกับการสร้างสมดุลในการกำหนดยุทธศาสตร์
ทางเรือ

การใช้กำลังรบ (Use of Forces) ตาม Spectrum of Conflicts

การนำหลักการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือแบบวงแหวน (Ring-Fenced Naval
Strategy) มาประยุกต์ใช้

วิเคราะห์การกำหนดแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล (ยุทธศาสตร์ทะเล)

เปรียบเทียบรูปแบบการกำหนดแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล/ยุทธศาสตร์ทะเล
ของไทย กับต่างประเทศ

สรุป

บทที่ ๔

การปฏิรูปการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือ

กระบวนการในการปฏิรูปการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือ

ยุทธศาสตร์ทางเรือของกองทัพเรือควรคิดใหม่และสร้างสมดุลใหม่

รูปแบบและความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ทางเรือกับ

สรุป แนวทางการปฏิรูปการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเรือให้มีความสมบูรณ์

และสอดคล้องกับแผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล (ยุทธศาสตร์ทะเล)

สรุป

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุป

ข้อเสนอแนะ

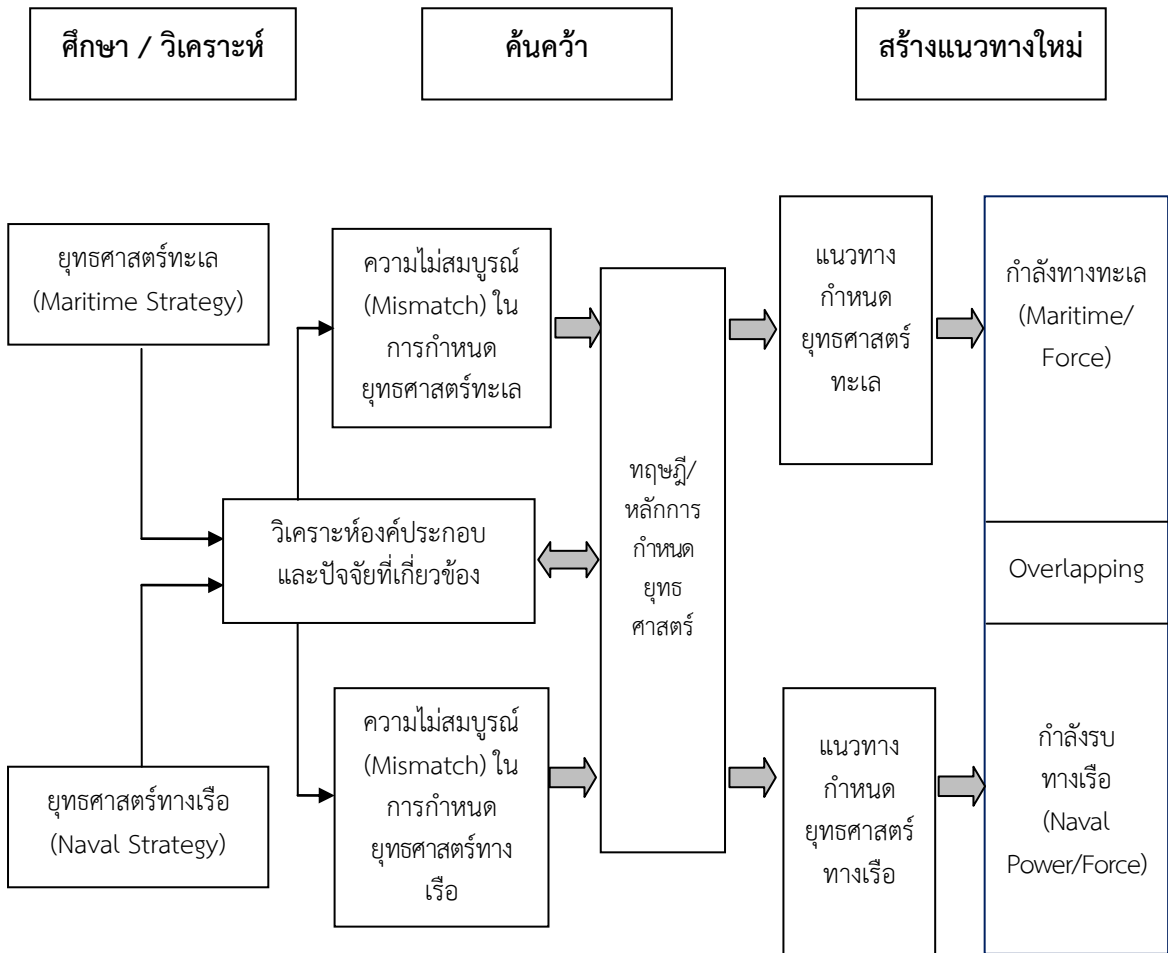
บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ประวัติย่อผู้วิจัย

ตัวอย่าง กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัย

